

Helsingissä 12:n p:n jouluk. -95.

Maija Kultari!

Yhtä hurrasti kuin sinä olet minulta odottanut kirjettä, yhtä hurrasti olen minä sinulta odottanut vastausta. Ooi, kuin se on koomillista! Minä puhelin, kun rupesin luulemaan, että viime kirjessani olisi ollut joku parta, josta olisivat loukkaantuneet — vaan enpä hän sitä kumminkaan uskonut. Kyllä Pekka tietää, että Maija on hänen, vaikka tuhisi kirjettä yhtään... Siis paljon kiitoksia siitä „lappusesta“, jonka tänään sain — ja ennen kaikkea tuosta yhdestä lauseesta: „vaan vielä ikävämpi on minulle sinua!“ Tähän täydellisesti ghdyn. — —

Tietysti se kaikki oli totta, minä

Oletko ollut pikkuksen surumielinen? — Oletko ilmeisesti ollut surumielinen, josta tästäkin!

Sinä puhuit edellisessä kirjjeessäsi.
 Rouva Selmerillä on "tähtensä" niinkuin
 muuttakin, ja ymmärtäkseni se
 loistaa hänelle jotenkin selvästi.
 Eikä Pekku vastusta raittiuspöyryä:
 Toji enemmän kuin muuta hyöistä
 pyrintöjä, vaan hän taivoo niille
 kaikkea sitä menestystä, minkä
 ansaitsevat... Miksi hän sitten kir-
 joitti noin kummallisesti Marsu-
 leen? Sinä hyöyst, ja minä vartaan-
 sen hän kertoo suullisesti... Sinä
 nält, arnaani, keiinkä paljon suud-
 lina juttuja kerääntyy. Jospa nyt sille
 kaikista muistaisimme puhua. Ei-
 kö se ole kovin salaperäinen?—

Sehan on hauska, että veikkotuo-
 lee kohta kotiin. Minä rakastan hän-
 tä jo edeltävästi. Saapas nähdä,
 minkä kuvan hän minulta laittaa.
 Oo, jos ei Sinulla olisi sitä minun
 rumaa valokuvaani ollenkaan.
 Kaikki olemme tulleet siihen

Nähtä, minä ~~hänellä~~ ^{hänellä} on se luottamuksen rakkaus.
 Anna kirjjeen lumentu minä tyhjältä, mutta luehan Nuisen

päätökseen, että se on niin huonosti
onnistunut.....

Siiven yhteen kysymykseen, jonka Teet,
vastaa: „muistau!“ —

Tiedätkö mitä? Väikkeen raittiusseuran
kuulu, olen kummiinkin jonkun aikaa
jo ollut jäsenenä eräässä toisessa seu-
rassa, joka sekään on levinnyt koko
maapallon yli. Ja tämän seuran jä-
senenä on minun uskontunnustuk-
seni seuraava:

1) Koska kaikki ihmiset ovat samasta
yhdestä luonnosta lähteneet ja saman
Jumalan lapsia, ovat he kaikki mi-
nun veljiäni, jonka minun tulee
muistaa sekä sydämissäni että käy-
löksissäni. Ja tahdon heitä kaikkia
rakastaa, olkoot mitä rotua, kans-
sallisuutta, mitä uskontoa tai maad-
lista asemaa tai sukua tahansa;

2) pääpyrintönä elämässäni on Jo-
hannaksen hakeminen. Tuntuu tulla
kaikkia uskontoja, „pakanallisia“ ja muu-

Joka on suuresti ohittanut: Tyttö hän on hyvin nainen

ta, koska ne kaikki puhuvat samasta
Jumalista eri nimityksillä, ja ennen
kaikkea tahdon syventyä sen uskon-
non salaisuuksiin, jonka tunnustajien
keskuudessa olen syntynyt;

3) tutkii niitä kehittyneen ma-
dollisuuksia, jotka ihmisessä otaksuu
löytyvän.

Ja meidän mielikauseemme on: "To-
tuus on kaikkea asetuksia korkeam-
pi."

Onhan se hyvin juhlallista.

Oei, rakas Maisuni, kuin Sinun
valokuvani on kaunis. Ja kun sille
saan nähdä Sinut itse, Sinä, minun
draakkini, minun enkelini — kuin
ka Sinun nyt vielä kutsuisin? No,
sama, Sinä tiedät, että sydämeni
on täynnä kaikkia sulaisia rakkaita
kun voi ajatella, vaikkei kynä niitä
piirräkään. Siis älä unohda minua.
Aas, hallo & meidän modisto! Ilkka
Stella.

Hyvä nyt! Se on kaunis ja siunattu
Hyvä nyt! Se on kaunis ja siunattu
Hyvä nyt! Se on kaunis ja siunattu